

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קנ"ב ע"ב

פרשת בהעלותך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קנ"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

(במדבר ט) איש איש כי יהיה טמא וגו'. איש איש תרי זמני, אמאי, אלא איש דהוא איש, ויתחזי לקבלא נשמתא עלאה, והוא פגים גרמיה. דלא שרייא עלוי שכינתא (ס"א שירותא) (ס"א נשמתא) עלאה. מאי טעמא. בגין דאיהו גרים, והוא מסאב ליה לגרמיה. ועל דא איש איש. איש דיתחזי למהוי איש, והוא מסאב גרמיה, דלא ישרי עלוי קדושה דלעילא. (במדבר ט) או בדרה רחוקה, דא איהו חד מעשרה דאינון נקודים באורייתא, וכלהו אתיין לאחזאה מלה. מאי בדרה רחוקה. בגין דבר נש דאיהו מסאיב גרמיה, מסאבין ליה לעילא. כיון דמסאבין ליה לעילא, הא איהו בדרה רחוקה. מההוא אתר וארחא דזרעא דישראל אחידן ביה, הא בדרה רחוקה אחיד, דאתרחק (נ"א מלמקרב) למקרב לכוון, ולא תקשרא בכוון, כמה דאתון מתקשרין.

תרגום לעברית

אוי לאותם רשעים שאומרים שהתורה היא רק ספור בעלמא, והם מסתכלים בלבוש זה ולא יותר. אשרי הצדיקים שמסתכלים בתורה כראוי. יין אינו יושב, רק בקנקן. כה התורה אינה יושבת אלא בלבוש זה, ועל כה לא צריה להסתכל אלא במה שיש תחת הלבוש. ועל כה כל הדברים הללו וכל הספורים הללו הם לבושים. ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו. מה זה ויעשו? אמר רבי יוסי, הרי נתבאר, כל מי שמראה מעשה

למטה כראוי, כאלו עשאו למעלה, שהרי בגללו התעורר דבר זה, כביכול, כאלו הוא עשאו, והרי נתבאר. איש איש כי יהיה טמא וגו'. איש איש - שתי פעמים, למה? אלא איש שהוא איש וראוי לקבל נשמה עליונה, והוא פגם עצמו שלא שורה עליו שכונה (תחלה) (נשמה) עליונה. מה הטעם? משום שהוא גרם והוא טמא את עצמו. ועל זה איש איש. איש שראוי להיות איש, והוא מטמא את עצמו שלא תשרה עליו קדשה של מעלה. או בדרך רחוקה - זהו אחד מעשרה שהם נקודים בתורה, וכך פאים להראות דבר. מה זה בדרך רחוקה? משום שאדם שהוא מטמא את עצמו, מטמאים אותו למעלה. כיון שמטמאים אותו למעלה, הריהו בדרך רחוקה. מאותו מקום ודרך שזרע ישראל אחוים בו, הרי בדרך רחוקה אחו, שהתרחק (מלהתקרב) לקרב אליכם ולהתקשר בכם כמו שאתם מתקשרים.

טקסט הזהר

אמר רבי יצחק, והא כתיב כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה, דאתחזי תריז מלין. משמע דכתיב או. אמר רבי יוסי, כאן, עד לא מסאבין ליה. כאן, בתר דמסאבין ליה. ומשמע אפילו האי, או האי, לא ישרי עלוי קדושה דלעילא, ולא יעבדון פסחא בזמנא דישאל עבדין ליה.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, והרי כתוב כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה, שנראה שני דברים ממשמע שכתוב או. אמר רבי יוסי, כאן עד שלא מטמאים אותו, כאן אחר שטמאו אותו. ומשמע אפילו זה או זה לא תשרה עליו קדשה שלמעלה, ולא יעשו פסח בזמן שישאל עושים אותו.

וְאִי תִימָא, הָא בִּירְחָא תְנִינָא עֲבִיד אִי לָא מִתְקַן גְּרָמִיָּה. לָא, אֶלָּא כִּינּוֹן דְּמִתְדַּכִּי וּמִתְקַן גְּרָמִיָּה, הָא יִרְחָא תְנִינָא לְמַעַבְד פִּסְחָא. מִכָּאן, כָּל בַּר נָשׁ דְּמִדְכִּי גְרָמִיָּה, מְדַכָּאן לֵיהּ.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי עוֹשֶׂה אִם לֹא תִקֵּן עֲצָמוֹ - לֹא! אֶלָּא כִּינּוֹן שְׁנִטָּהּ וּתְקִין עֲצָמוֹ, הֲרִי הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי לַעֲשׂוֹת פִּסַּח. מִכָּאן, כָּל אִישׁ שֶׁמִּטָּהּ עֲצָמוֹ, מְטַהֵר אוֹתוֹ.

טקסט הזוהר

דְּאִי תִימָא דְבִדְרָגָא עֲלָאָה יִתִּיר קָאִים בִּירְחָא תְנִינָא. לָאוּ הֲכִי, דִּהָא יִשְׂרָאֵל זֶרַע קַדִּישָׁא דְעַבְדוֹ פִּסְחָא בְּזִמְנִיָּה, נָטְלוּ לֵיהּ לְסִיְהָרָא וּלְשִׁמְשָׁא כָּחַד. וּמֵאֵן דְּנָטִיל יִסּוּדָא בְּקַדְמִיתָא, נָטִיל בְּנִינָא. מֵאִי יִסּוּדָא. לָא תִימָא יִסּוּדָא עֲלָאָה דְּצִדִּיקָא דְעֲלָמָא, אֶלָּא יִסּוּדָא דְאַבְנֵי טָבָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים קיח) אָבֶן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה. וְהֵאִי הוּא אָבֶן דְּשָׂאֲרִי עֲלֵיהּ מֵאֵן דְּשָׂאֲרִי.

תרגום לעברית

שָׁאֵם תֹּאמַר שֶׁבִּדְרָגָה עֲלִיוֹנָה יוֹתֵר עוֹמֵד בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי - לֹא כֵּן! שֶׁהֲרִי יִשְׂרָאֵל זֶרַע קֹדֶשׁ שֶׁעָשׂוּ פִּסַּח בְּזִמְנֵנוּ, לָקְחוּ אֶת הַלְבָנָה וְאֶת הַשֶּׁמֶשׁ כְּאַחַד, וּמִי שֶׁלֹּקַח יִסּוּד בְּתַחֲלָה - לֹקַח הַבְּנִין. מָה הַיִּסּוּד? אֵל תֹּאמַר יִסּוּד עֲלִיוֹן שֶׁל צִדִּיק הָעוֹלָם, אֶלָּא יִסּוּד שֶׁל אָבֶן טוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קיח) אָבֶן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה. וְזוֹהִי הָאָבֶן שֶׁשׂוֹרָה עֲלֵיהּ מִי שֶׁשׂוֹרָה.

אמר רבי יהודה, ודאי כלא נטיל אפילו בירחא תננינא. אבל לאו איהו כמאן דנטיל ליה בזמניה. מאי טעמא. דא דנטיל פסחא בזמניה, נטיל מתתא לעילא, ולא נחית בגין דמעלין בקדש, ולא מורידין. ודא דנטיל בתר זמניה,

אמר רבי יהודה, ודאי הכל אפלו בחדש השני, אבל אינו כמי שנוטל בזמנו. מה הטעם? זה שנוטל פסח בזמנו, נוטל ממטה למעלה ולא יורד, משום שמעלים בקדש ולא מורידים. וזה שנוטל אחר זמנו, יורד ממעלה למטה. בגלל זה שוים בכל, ולא שוים. שזה עולה ולא יורד, וזה יורד ולא עולה. בגלל כך מי שמקריב פסח בזמנו, יש לו שבח יותר. אשריהם ישראל שזכאים בכל, שזכאים בתורה, וכל מי שזוכה בתורה, זוכה לו בשם הקדוש. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.